

„Sobota 15. září 1973 se zapsala do dějin Mikulova zlatými písmeny. Za krásného slunného počasí se město chystalo k odhalení pomníku prvního děl[nického] prezidenta Klementa Gottwalda. U pomníku zahaleného rudým plátnem stála čestná stráž sestávající z příslušníků ČSLA, PS, SNB, LM, SSM, PO. Občané se shromažďovali a zaplňovali prostor náměstí až k budově polikliniky. Přes 6 000 občanů našeho pohraničí se sešlo, aby manifestačně prokázalo svoji jednotu a rozhodnutí ubránit tento krásný kout naší země, ubránit pro všechny poctivé lidi pokoj a mír a nedopustit návrat cizích, nepřátelských živlů.

Přesně v 10 hod. byla manifestace zahájena [československou a sovětskou] hymnou. Úvodní slovo přednesl předseda MV KSČ s. Vilém Odehnal, hlavní projev s. Josef Jung. Poté přistoupil s. Jung k pomníku a odhalil rudou přikrývku. V jasném slunci proti modré obloze zazářila zlatá barva bronzu pomníku. Hluboký citový zážitek všech přítomných byl znásoben, když jasné hlasy pěveckého sboru dětí, za doprovodu orchestru prosytily atmosféru písní ‚Kupředu levá‘. Byl to krásný vzácný okamžik. Pak se z amplionů ozývá klidný, ale důrazný hlas Klementa Gottwalda, záznam historického projevu z Února 1948 na Staroměstském nám. v Praze.

Mnozí z přítomných, zvláště ti, kteří stáli se zbraní v ruce na hranicích našeho státu v osudném roce 1938, ti, kteří budovali nový, socialistický Mikulov, neubránili se slzám. Vzdali hold osobnosti, která ideově posilovala v nejtěžších chvílích i mikulovské soudruhy. Tisíce očí se upínali na právě odhalený pomník – symbol nejnovější historie Mikulova. Dílo akad. sochaře Vendelína Zdrůbeckého a akad. architekta Vlastibora Klimeše se tak stalo více než uměleckým dílem zdobícím Mikulov.

Slavnost pokračovala předáním pomníku do péče MěNV a předáním schránky s prstí z rodiště K. Gottwalda. Tuto přinesla štafeta členů SSM, Svazarmu a tělovýchovné organizace. Byla uložena do základů pomníku. Na závěr slavnosti zazněla Internacionála.

Obyvatelé Mikulova a celého pohraničí ukázali, na čí straně stojí, že půjdou vždy cestou přátelství k SSSR ve stopách velkého vůdce čs. proletariátu s. Klementa Gottwalda.“¹

¹ Kronika 1971-1975, s. 235-236.